

MONORI ÚJTELEPÍTÉSÜ ERDŐ

Monor-Kistemplomi Református Egyházközség időszaki lapja
XIV. évfolyam 3. szám 2015. május

Áldott Pünkösöd ünnepet kívánunk minden kedves testvérünknek!

Igehirdetés

Mennybemenetel ünnepi igeszolgálat

Olvasandó: ApCsel. 1, 1-14.

Textus: ApCsel. 1, 6-9.

Kedves Testvérek!

Mióta templomba járó, hívó életemet számon tudom tartani áldozócsüdtörtök nem tartozott a nagy tömegekben ünnepelt alkalmak közé. Valahogy mindig beleszürkült a hétköznapok sorába. Bár néhány éve volt szó róla, hogy esetleg piros betűs ünnepnek nyilvánítják, de ez a kezdeményezés is elhalt. Valószínűleg az lehet az ok, hogy mivel az embereket nem érdekli Isten személye, ezért az a tény, hogy az Ő Fia, Jézus itt van-e a földön, vagy visszament a mennybe, az is hidegen hagyja.

Úgy tűnik, mintha megfakult volna Jézus mennybemenetelének ünnepe. A tanítványok is értetlenek voltak Jézus mennybemenetelekor. Először azt hitték, hogy akkor kezdődik el az Isten uralma ezen a földön. Jézus azonban megfeddi őket: „Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába vett.” Ehelyett új küldetést ad nekik: „Lesztek nékem tanúim... egészen a föld végső határáig.” Mire azonban a tanítványok ezt az új feladatot egyáltalán elfogadhatnák akkorra Jézus felemeltetett közülük az égbe. Ezt megint értetlenül szemlélték, mert nem értették, hogy miért hagyja az Úr magukra őket, amikor az imént bízta meg őket egy új küldetéssel. Ekkor az angyaloknak kellett útmutatást adniuk: „Ti írtátok itt az égre nézve, ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogy láttátok őt felmenne.” A tanítványok mindezt végig nézték, de még nem tudtak hinni, bár néhány héttel azelőtt fülük hallatára mondta Jézus Tamásnak: „Boldogok, akik nem látnak és hisznek.” Ők azonban ezt a boldogságot nem tudták átélni, mert láttak ugyan, de még nem hittek. Az Úr tudta ezt előre, de azért, hogy később legyen mire visszaemlékezni és legyen mit hittel továbbadni ezért a tanítványok szemei előtt ment végbe áldozócsüdtörtök csodája.

I. A szemük láttára felemeltetett

Abban a 3 évben, amíg Jézussal voltak végignézték azt, amit cselekedett. Látták az ő csodáit, ahogyan betegeket gyógyított, vizet borrrá változtatott, halottakat támasztott fel, stb. Jézus halála és feltámadása után már hozzászoktak ahhoz, hogy abban a 40 napban velük volt. Elfogadták volna, hogy az Úr hol itt, hol ott jelenik meg, már nem volt fizikai léthez kötve, ezért váratlan helyzetekben is közjük érkezett. Most azonban egyre emelkedett és a tanítványok nem tudták mitévők legyenek, ilyet még sosem láttak az ő Mesterüktől, hogy az égbe emelkedjen.

Nekünk is a szemünk előtt játszódik le sok minden: az Úr csodáit, annak eredményeit mi is láthatjuk szemeinkkel, miközben az Úr láthatatlan. Mi azonban ezt szoktuk meg, így éltük az eddigi hívó életünket is. A tanítványok életében viszont egy hatalmas nagy törés, hogy akit szerettek, tiszteltek, aki meghalt, de feltámadott, most elmegy tőlük. Majd csak a pünkösdi csoda után, amikor tanítványokból apostolokká lesznek, akkor emlékeznek vissza, hogy ez is az Úr ígéretének része volt: „Elmegyek, hogy helyet készítsek nektek.” Csak ebben a későbbi küldetésükben válik teljessé, hogy Jézus tanúivá, szemtanúivá váljanak és erről a mennybemenetel csodájáról is tanúságot tegyenek.

Nekünk is küldetésünk, hogy amit szemeink elé adott az Úr, hogy lássuk azt, arról szemtanúként hittel bizonyosságot tegyünk.

II. Felhő takarta el Őt szemeik elől.

A Jézust eltakaró felhőnek meg volt a fizikai értelemben vett elrejtő szerepe, de szimbolikus értelemben is ezt a célt szolgálta. Jézus Krisztus egy másik dimenzióba jutott, ahogy Ő korábban is elmondta „visszamegyek az én Atyámhoz”. Mindezt az az ígérete is alátámasztja, hogy az Ő országa nem e világból való. Tudomásul kellett venni, az Őt követőknek, hogy Jézus ezentúl, már nem testével látható módon lesz velük. Az Ő dicsőséges teste már az Atya jobbára ült, de ígérete nyomán lelkét küldi el a földre.

Bár az imént arról szoltunk, hogy mi megszoktuk azt, hogy nem látjuk Őt, mégis igazából megszokhatatlan. Sokszor előtör belőlünk a vágyódás, de jó lenne akkor élni és tanítványnak lenni, amikor az Úr itt járt testében. Higgyük el, akkor sem lenne könnyebb életünk, ha Ő testében is látható lenne. Az engedelmisségen múlik minden, a tanítványok életében is így volt és velünk kapcsolatban is így van. Aki az Ő akaratát cselekszi az éli át legteljesebben az Ő jelenlétét.

III. Az angyalok ezt mondták: „Jézus úgy jön el, ahogy láttátok Őt felmenni.”

Ez egy újabb ígélet, csak már nem Jézustól, hanem az angyalaitól. Reménységet ébreszt a szívekben ez az ígélet és a tanítványok ezzel a bizodalommal várták vissza Urukát. Engedelmesen elmennek Mária házához és imádkoznak. Ebben az engedelmisségükben tapasztalják meg a Szentlélek kitöltetésének csodáját. Jézus szemmel láthatóan ment el és Szentlelkében láthatatlanul jött vissza a földre. A megígért csoda csak félig teljesült volna? Miért nem lehet látni azt, hogy Ő visszajött? A lélek láthatatlan, de a szívekben elvégzett munkája megtapasztalható, akár látható is. Valóban rá tudunk csodálkozni egy-egy megváltozott életre, akár másokéra, akár a magunkéra. A csoda mégis odaát az üdvösségben lesz majd teljes, amikor „minden szem meglátja Őt”. Színről-színre látjuk majd Istent és találkozunk azokkal, akik előttünk az Úrhoz mentek. Valósággyá válik a búcsúbeszédében elmondott ígélet: „még egy kevés idő és a világ nem lát többé engem, de ti láttok, mert én élek és ti is örök életet kaptok.” A mennybe ment Jézus nyomán mi is a mennybe mehetünk „hogy ahol Ő van mi is ott legyünk.”

Ámen

Vladár István református lelkipásztor
Elhangzott az áldozócsütörtöki istentiszteleten.

Gyülekezeti élet Tiszavárkonyi morzsák...

„Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket”

Isten kegyelméből, sok viszontagság ellenére idén is megtarthattuk a már szokásosnak mondható, konfirmációt előkészítő csendes hétvégét Tiszavárkonyban. Idén húsz fővel utaztunk el. Kísérő presbitereinknek, valamint a gyermekek szüleinek hála sem az úton, sem az ott tartózkodás alatt semmiben nem szenvedtünk hiányt. A három nap során a ránk bízott konfirmandusok még inkább elmélyíthették a KÁTÉ-ban tanultakat, ezen kívül részünk volt Isten ígéje körüli esti áhítatokban és énektanulásban is. Örömmel töltötte el a szívünket a vasárnapi, tiszavárkonyi Istentiszteleten történő szolgálat. A gyermekek nyitott szívvel, örömmel közvetítették Isten Igéjét versben és énekekben az ottani templomos közösségnek; megható volt látni összetartozásukat és hallgatni a szépen csengő, igaz dallamokat. A hétvégén tematikus játékokkal, elmélyült beszélgetésekkel igyekeztünk a fiatalokat a már összeszokott ifjúsági életbe bevonni. Ennek megsegítésére kialakítottuk mentor programunkat, amely lehetővé teszi a frissen konfirmáltak számára, hogy egy-egy tapasztalt ifis mellett illeszkedjenek be a gyülekezeti munkába. A gyermekek Isten áldásával, lelkileg megerősödvé tértek haza, felkészülve a konfirmációi vizsgára. Köszönjük mindazoknak, akik hozzájárultak a hétvégéhez, presbiter testvéreinknek segítségét és a szülők bizalmát. Reméljük, hogy az elvetett Igemagok ezekben a fiatalokban élő hajtásokká válnak. Az Úristen adja, hogy így legyen. Ámen.

Török Éva

Felhívás Konfirmandus Találkozóra

Gyülekezetünk konfirmandus találkozót szervez, melyre szeretettel hívunk és várunk minden olyan kerek évfordulós testvérünket, akik 5,10,15,20... stb. évvel ezelőtt konfirmáltak. Akiket tudtunk, az anyakönyvből kigyűjtöttünk, és ők azóta levélben meghívást kaptak. Azonban sok olyan testvérünk van, akik más gyülekezetben részesültek a konfirmációi áldásban, őket szeretnénk így az újságon keresztül elérni. Kérjük, jelentkezzenek az alábbi telefonszámon: 06-29-414-525 vagy személyesen Monor Ady Endre út 74. szám alatt, esetleg monor.kistemplom@gmail.com e-mail címen.

Az ünnepi alkalom 2015. május 25.-én, pünkösdhétfőn lesz a monori Református Kistemplomban. A 10 órakor kezdődő ünnepi, úrvacsorás istentisztelet után egy kis szeretetvendégségre és kötetlen beszélgetésre várjuk a

régen és a közel múltban konfirmáltakat egyaránt. Mindenkit szeretnénk megajándékozni egy jubileumi konfirmációs emléklappal.

Áldáskívánással: a Gyülekezet Presbitériuma

MEGHÍVÓ

Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Pünkösdi heteki alkalmai:

Az úrvacsora-előkészítő alkalmaink 2015. május 18.- 23. között

minden este 6 órakor kezdődnek:

Pünkösdi az egyház születése napja

Mit hiszel az anyaszent egyházzal?

Május 18. hétfőn szolgál: Vladár István lelkész

„Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől, annak végezetéig...”

Május 19. kedden szolgál: Vladár István lelkész

„Hiszem, hogy az egész emberi nemzetségből...”

Május 20. szerdán szolgál: Vladár István lelkész

„Hiszem, hogy Szentlelke, és igéje által, az igaz hit egyességében...”

Május 21. csütörtökön szolgál: Vladár István lelkész

„Hiszem, hogy magának egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe...”

Május 22. pénteken szolgál: Vladár István lelkész

„Hiszem, hogy azt oltalmazza, és megőrzi...”

Május 23. szombaton szolgál: Lénárt Tibor teológus exmisszus

„Hiszem, hogy annak én is élő tagja vagyok, és örökké az is maradok.”

Május 24. Pünkösdvasárnap:

reggel 8 órakor Monorierdőn úrvacsorás istentiszteleten szolgál: Lénárt Tibor teológus exmisszus

délelőtt 10 órakor Monor- Kistemplomban úrvacsorás istentiszteleten szolgál: Vladár István lelkész,

(Mindkét istentiszteleten - jó hagyomány szerint, s ha Urunk engedi - a konfirmandusok fogadalomtételére, megáldására, és első úrvacsoravételére kerül sor.)

Május 25. Pünkösdhétfőn:

reggel 8 órakor Monorierdőn úrvacsorás istentiszteleten igehirdetéssel szolgál: Vladár István lelkész

délelőtt 10 órakor Monor- kistemplomban úrvacsorás istentiszteleten szolgál: Vladár István lelkész.

Délutánonként házi úrvacsoraosztás előzetes megbeszélés szerint.

Szeretettel hívunk és várunk minden testvérünket alkalmainkra.

Kiadja a Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Presbitériuma

Felelős szerkesztő: Vladár István lelképásztor Szerkesztők: Török Éva, és Bokros Anita

Cím: 2200 Monor, Ady E. út 74. Tel.: (29) 414-525